

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369956032/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Saa fortvivler Margrete og har mest Lyst til at sætte sig i en Krog og surmule. Hun ser Tage, der ler paa en underfundig Maade ad en Historie, som *Provinserne* fortæller — Tage lægger sig tilbage i Stolen og betragter sine spidsnæsedede Støvler med Velbehag, medens han fornøjer sig over Journalistens Ondskab. Endogsaa han befinder sig forholdsvis vel i dette Selskab, blot hun ikke. For Tage er denne Aften et tilfældigt Hoveri, efter hvilket han vender tilbage til sine sædvanlige behageligere Tidsfordriv, for hende er den et Kort, hvis ikke ringe Indsats synes tabt.

Endelig Klokkeren ti ringer Klokkeren: den store Fører træder ind.

Straks han kommer, forstummer al Samtale. Johan farer fortjamsket hen og byder Stol, Rigsdagsmændene gør Honnør som Menige for en Officer, og den gemytlige Journalist bliver stikkende i en Sætning — alle rejser sig og hilser. Den store Fører fylder ganske Stuen, smilende over hele Ansigtet: hans brede Person lyser af elskværdig Godmodighed.

»De har da ikke ventet paa mig! Aa, det skulde de ikke: i denne Rigsdagstid er vi Folke-

tingsmænd aldeles umulige, vi har havt Finansudvalg iaften og Bestyrelsesmøde ovenpaa, og saa var der en Mængde Breve, der skulde ekspederes. For passe paa maa man sandelig.«

Han ler hjærteligt. Ikke alene har alle i Selskabet nu et Indtryk af den overordentlige Flid og usædvanlige Arbejdskraft, der betinger hans Indflydelse, men de føler sig ret skamfulde over deres dovne Levnet i Modsætning til denne energiske Sliden sig op i Demokratiets Tjeneste. Dog han lader det ikke blive derved. Han fortsætter:

»Ja, de Herrer med de gode Hoveder og de mange Eksaminer kan sagtens klare det, men naar vi Bønder skal være Journalister«, her skotter han til de to menige Rigsdagsmænd, »da maa der slides ud af den karske Bælg.«

Her slaar han flere Fluier med et Smæk. De arme Journalister, Gerner indbefattet, føler sig yderligt forlegne overfor en Ros, hvis Ironi er saare gennemskuelig, og Bønderne, som den store Fører har indviklet i et Bladforetagende og derved holder med en snærende Snor om Benene, smiler ynkværdigt ad denne blodige Spøg.